

UCHWAŁA Nr 358 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 sierpnia 1959 r.

w sprawie zasad rozliczeń z budżetem z tytułu zysków i strat oraz zasad podziału zysku i finansowania środków obrotowych państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej.

§ 1. 1. Przepisy uchwały stosuje się do państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej oraz państwowych gospodarstw rolnych działających według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, podległych radom narodowym lub Ministrowi Rolnictwa, zwanych w dalszym ciągu uchwałą „gospodarstwami”.

2. Za gospodarstwa w rozumieniu przepisów uchwały uważa się jednostki wykonujące działalność w zakresie produkcji roślinnej, hodowlanej, ogrodniczej, rybackiej i przetwórczości rolniczej.

3. Okresem obrachunkowym, za który następuje rozliczenie z budżetem, jest rok gospodarczy obejmujący okres od 1 lipca do 30 czerwca następnego roku kalendarzowego.

4. Rozliczenia z budżetem dokonywane są w tym roku kalendarzowym, w którym kończy się rok gospodarczy.

5. Wyniki finansowe gospodarstw ustalane są na podstawie zatwierdzonych przez jednostkę nadrzędną rocznych sprawozdań finansowych.

§ 2. 1. Zysk prawidłowy gospodarstwa, ustalony po odliczeniu zysku nieprawidłowego od zysku rzeczywistego wykazanego w rocznym sprawozdaniu finansowym, dzieli się w sposób następujący: w pierwszej kolejności z zysku pokrywa się odpisy na fundusz zakładowy, a pozostałą sumę przeznacza się po połowie na:

- 1) wpłatę do budżetu,
- 2) fundusz rezerwowy i fundusz rozwoju gospodarstwa,

2. Za zysk nieprawidłowy uważa się zysk osiągnięty przez gospodarstwo w sposób naruszający interes społeczny lub obowiązujące przepisy przez:

- 1) niewykonywanie niezbędnych zabiegów agrotechnicznych i zootechnicznych,
- 2) niewykonywanie planowanych remontów, powodujące utrzymywanie w złym stanie budynków, maszyn i urządzeń lub ich niszczenie,
- 3) niedokonywanie prawidłowych odpisów amortyzacyjnych,
- 4) niedokonywanie planowanych wydatków na bezpieczeństwo i higienę pracy,
- 5) nieprawidłową wycenę składników majątkowych,
- 6) niewykonanie planowanych zadań w zakresie działalności naukowo-badawczej lub dydaktycznej.

3. Minister Rolnictwa może określić inne przypadki poza wymienionymi w ust. 2, w których sposób osiągnięcia zysku gospodarstwa będzie uważany za naruszający interes społeczny.

4. Zysk nieprawidłowy podlega odprowadzeniu:

- 1) w 60% na dochód budżetu centralnego lub terenowego w zależności od podporządkowania gospodarstwa,
- 2) w 40% na scentralizowany fundusz rezerwowy.

§ 3. Zasady i tryb dokonywania odpisów z zysku na fundusz zakładowy regulują odrębne przepisy.

§ 4. 1. Na fundusz rezerwowy przeznacza się 1/3 kwoty stanowiącej pozostałość zysku prawidłowego, pomniejszonego

o odpisy na fundusz zakładowy oraz o przypadającą wpłatę do budżetu.

2. Odpisy gospodarstwa na fundusz rezerwowy przeznaczają się po połowie na fundusz rezerwowy gospodarstwa i scentralizowany fundusz rezerwowy tworzony przez jednostkę nadrzędną.

3. Wysokość funduszu rezerwowego gospodarstwa nie może przekroczyć 10% planowanego rocznego osobowego funduszu plac gospodarstwa. W razie osiągnięcia tej granicy pozostałe środki funduszu rezerwowego przekazywane są w całości na rachunek scentralizowanego funduszu rezerwowego w jednostce nadrzędnej.

4. Scentralizowany fundusz rezerwowy tworzy się:

- 1) z części nieprawidłowych zysków gospodarstw (§ 2 ust. 4 pkt 2),
- 2) z wpłat gospodarstw zgodnie z ust. 2 i 3.

5. Wysokość scentralizowanego funduszu rezerwowego nie może przekroczyć 10% planowanego osobowego funduszu plac podległych gospodarstw. W razie osiągnięcia tej granicy nie dokonuje się dalszych odpisów na scentralizowany fundusz rezerwowy, a o pozostałą część zysku przeznaczoną zgodnie z ust. 4 na scentralizowany fundusz rezerwowy powiększa się fundusze rezerwowe gospodarstw lub ich fundusze rozwoju.

6. Środki funduszu rezerwowego przeznaczają się na pokrycie:

- a) szkód losowych,
- b) ewentualnych strat ponadplanowych bądź nie planowanych, wynikłych z działalności eksploatacyjnej gospodarstwa.

§ 5. 1. Na fundusz rozwoju gospodarstwa przeznaczają się 2% kwoty stanowiącej pozostałość zysku prawidłowego, pomniejszonego o odpisy na fundusz zakładowy i przypadającą wpłatę do budżetu.

2. Fundusz rozwoju gospodarstwa przeznaczają się na:

- 1) uzupełnienie własnych środków obrotowych gospodarstwa,
- 2) fundusz zdecentralizowanych inwestycji gospodarstwa.

§ 6. 1. Gospodarstwa planowo-deficytowe otrzymują na pokrycie strat dotacje budżetowe w granicach straty planowanej, zatwierdzonej w planie gospodarczo-finansowym.

2. Pokrywanie planowanych strat następuje z wpłat z zysku gospodarstw rentownych oraz ze środków budżetowych zapewnionych na ten cel we właściwych budżetach.

3. Pokrycie strat ponadplanowych bądź strat nieplanowanych może nastąpić na wniosek gospodarstwa zawierający analizę przyczyn oraz określenie środków do zapobieżenia powstawaniu strat w przyszłości:

- 1) w gospodarstwach rozliczających się z budżetem centralnym:
 - a) z funduszu rezerwowego gospodarstwa, ze scentralizowanego funduszu rezerwowego, z pozostałości środków na rachunku rozliczeń z budżetem jednostki nad-

rzędnej po dokonaniu rozliczeń z tytułu planowanych zysków i strat — na mocy decyzji jednostki nadrzędnej,

b) z budżetem Państwa w trybie obowiązujących przepisów prawa budżetowego;

2) w gospodarstwach rozliczających się z budżetami terenowymi:

a) z funduszu rezerwowego gospodarstwa, ze scentralizowanego funduszu rezerwowego, z pozostałości środków na rachunku rozliczeń z budżetem jednostki nadrzędnej po dokonaniu rozliczeń z tytułu planowanych zysków i strat — na mocy decyzji jednostki nadrzędnej,

b) ze środków budżetowych wojewódzkiej rady narodowej na podstawie uchwały prezydium wojewódzkiej rady narodowej,

c) z budżetu Państwa w trybie obowiązujących przepisów prawa budżetowego.

§ 7. 1. Ustala się górny limit wyposażenia gospodarstw we własne fundusze obrotowe na poziomie 100% wartości stanu pogłowia bydła, owiec, trzody chlewnej, drobiu i zwierząt futerkowych oraz 40% wartości pogłowia koni.

2. W gospodarstwach specjalistycznych prowadzących działalność w zakresie hodowli elitarnych koni górny limit wyposażenia we własne fundusze obrotowe ustala się na poziomie wartości całego inwentarza żywego.

3. Minister Finansów zapewni w budżecie centralnym na rok 1960 środki na uzupełnienie własnych funduszy obrotowych gospodarstw do wysokości 75% wartości inwentarza żywego określonego w ust. 1 i 2 według stanu na dzień 1 lipca 1959 r.

§ 8. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa wyda szczegółowe przepisy dotyczące:

- 1) rozliczeń gospodarstw z budżetem centralnym i budżetami terenowymi,
- 2) tworzenia i wykorzystywania odpisów na fundusz rezerwowy i fundusz rozwoju.

§ 9. Upoważnia się Ministra Finansów do rozciągnięcia przepisów uchwały na państwowe gospodarstwa rolne działające według zasad pełnego rozrachunku gospodarczego, podległe innym ministrom.

§ 10. Przepisy uchwały nie dotyczą rozliczeń z tytułu zysków i strat oraz zasad podziału zysku i finansowania środków obrotowych gospodarstw za rok gospodarczy 1958/1959.

§ 11. W zakresie unormowanym uchwałą tracą moc dotychczasowe przepisy.

§ 12. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom Rolnictwa i Finansów.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz